

Tretje strokovno srečanje slovenskih pravnikov v Italiji

četrtek, 3. decembra 2020, ob 17.00

na spletni aplikaciji ZOOM

Izvečki referatov in življenjepisi predavateljev

Evropsko potrdilo o dedovanju (EPD)

Odv. dr. Tereza Pertot, Univerza v Trstu

V Evropi obstajajo različni mehanizmi dokazovanja položaja dediča. V nekaterih evropskih pravnih ureditvah je za ta namen predvideno potrdilo o dedovanju, medtem ko obstajajo v drugih pravnih ureditvah, kjer te listine, ki potrjuje položaj dediča, ne poznajo, alternativni mehanizmi dokazovanja. Tuji organi domačih listin običajno ne priznavajo, zato oblikovanje enotnega evropskega potrdila o dedovanju (EPD), kakršnega uvaja Uredba (EU) št. 650/2012, ki ima enake pravne učinke v vseh državah članicah, državljanom pomaga pri izkazu v primeru dedovanja s čezmejnimi posledicami. Hkrati EPD pravnim poslom zagotavlja varnost tako, da ščiti tretje osebe, ki ravnajo na podlagi elementov, ki jih taka listina potrjuje.

(T. Pertot, Evropsko potrdilo o dedovanju, *Premoženjska razmerja čezmejnih parov v Evropski uniji*; urednice M. J. C. González, M. Giobbi, J. K. Škerl, L. Ruggeri, S. Winkler, ESI, 2020, str. 105–113; prevod iz angleščine D. Zagorac.)

Tereza Pertot je odvetnica ter raziskovalka na področju civilnega prava na tržaški univerzi. Po uspešno zaključenem študiju v Trstu, je leta 2016 na univerzi v Veroni (v sodelovanju z nemško univerzo v Regensburgu) doktorirala iz evropskega zasebnega prava. Od junija 2017 do decembra 2019 je bila kot postdoktorantka zaposlena na univerzi v Bayreuthu. Od januarja 2020 predava evropsko družinsko in dedno pravo na univerzi v Trstu.

Odškodnina za škodna dejanja na čezmejnem področju: pristojna jurisdikcija in veljavna zakonodaja po evropskem pravu

Odv. Ivan Jevnikar, Odvetniška pisarna Jevnikar, Trst

Kot posledico tako imenovane komunitarizacije mednarodnega civilnega prava danes tudi nepogodbene obveznosti večinoma ureja pravo EU.

Na tem področju se je treba sklicevati:

a) za profile mednarodnega civilnega procesnega prava na uredbo EU št. 1215/2012 ("Bruselj I bis"), ki je od 10. 1. 2015 nadomestila uredbo ES št. 44/2001 (Bruselj I);

b) za ugotovitev prava, ki se uporablja za posamezno zadevo, na uredbo ES št. 864/2007 z dne 11. 7. 2007 ("Rim II"), če so se dogodki, ki so povzročili škodo, pripetili po 11. 1. 2009.

Ti pravni viri tvorijo skupaj z uredbo ES št. 593/2008 ("Rim I"), ki ureja pravo, ki se uporablja za pogodbene obveznosti, integriran in skladen sistem enotnih pravil, ki se uporabljajo v celotni Evropski uniji z izjemo Danske.

Na podlagi prvenstva prava EU se torej danes notranja italijanska načela mednarodnega civilnega prava, ki jih določa zakon št. 218 z dne 31. 5. 1995, uporabljajo le za primere (ali vidike), ki jih neposredno ne urejajo predpisi EU, in sicer pod pogojem, da ne ogrožajo celotne učinkovitosti slednjih.

Ivan Jevnikar, rojen leta 1987 v Trstu, je odvetnik in profesor prava, ekonomije in politične ekonomije na Državnem tehniškem zavodu s slovenskim učnim jezikom Žiga Zois v Trstu. Po uspešno končanem petletnem študiju prava v Trstu je leta 2014 začel opravljati odvetniško prakso v pisarni univerzitetne profesorice Giulie Milo v Trstu. Obenem je proti koncu istega leta po dvomesečni praksi v bruseljski pisarni evropskega poslanca Alojza Peterleta začel 18-mesečno sodniško prakso na kazenskem oddelku sodišča v Trstu. Leta 2017 je po opravljenem odvetniškem izpitu začel z odvetniškim poklicem in se osredotočil na mednarodno civilno in italijansko civilno odškodninsko pravo. Leta 2019 je po študiju v Londonu in Parizu dosegel naslov *Master in Business Administration* na mednarodni ESCP Business School v Parizu.

Normiranje slovenske upravnopravne terminologije v okviru italijanske javne uprave

Fedra Paclich in Laura Sgubin,

tolmački in prevajalki pri Centralnem uradu za slovenski jezik Avtonomne dežele FJK

V prispevku bosta predavateljici predstavili naloge in poslanstvo Centralnega urada za slovenski jezik, ki deluje v okviru Avtonomne dežele Furlanije - Julijske krajine, s posebnim poudarkom na gradivu, orodjih in pripomočkih za rabo slovenščine na področju upravnega prava. Prikazali bosta nekaj konkretnih terminoloških rešitev, ki so jih normirali s pomočjo strokovnjakov z različnih področij in v okviru posebnih terminoloških delovnih skupin.

Fedra Paclich je diplomirala iz tolmačenja leta 1990 na Visoki šoli modernih jezikov za tolmače in prevajalce (jezikovna kombinacija: ang., slo., ita.) in takoj začela delati kot tolmačka in prevajalka v svobodnem poklicu na lokalnem trgu. Od leta 1992 do 2004 je na isti fakulteti poučevala prevajanje in tolmačenje iz italijanščine v slovenščino in obratno. Dolga leta je bila članica Združenja konferenčnih tolmačev Slovenije. Leta 2000 je uspešno opravila test in se akreditirala kot freelance tolmačka pri evropskih institucijah (EP, EK in Evropsko sodišče), kjer je redno delala in v naslednjih letih dodala začetni kombinaciji še francoščino in španščino. Osem let je živela v tujini (v Parizu in Bruslju), pred dvema letoma pa se je zaposlila kot tolmačka in prevajalka pri Centralnem uradu za slovenski jezik, ki ga je ustanovila Avtonomna dežela Furlanija - Julijska krajina.

Laura Sgubin je diplomirala iz konferenčnega tolmačenja in prevajanja na Visoki šoli modernih jezikov za tolmače in prevajalce v Trstu, kjer je poleg slovenščine študirala še nemščino in ruščino. Več kot 15 let je kot samostojna tolmačka in prevajalka sodelovala z različnimi institucionalnimi in zasebnimi strankami v Italiji in Sloveniji, ob tem pa se posvečala prevajanju leposlovnih in gledaliških del. Predavala je prevajanje in tolmačenje na Univerzi v Vidmu in Visoki šoli modernih jezikov za tolmače in prevajalce v Trstu. Je članica mednarodnega združenja konferenčnih tolmačev AIIC. Od leta 2018 je zaposlena kot prevajalka in tolmačka na Centralnem uradu za slovenski jezik pri Avtonomni deželi Furlaniji - Julijski krajini.